

[Pitzner.]

ationale Kongresser, og kun gøre det, naar der er Tale om Udsendelse af Statstjenestemænd eller lignende.

Jeg hørte henne paa min Plads et Medlem — og oven i Købet et Medlem af mit eget Parti — udtale, at det vilde være uanstændigt overfor de andre Lande at gaa imod en Bevilling som denne. Jeg fatter slet ikke en Udtalelse af denne Art. Hvad uanstændigt skulde der være deri, at man siger: Naar Jurister vil holde Møde og drøfte juridiske Spørgsmaal, faglige Spørgsmaal, saa maa de selv betale det? Thi det er dog saaledes, at de godt kan det, og at man, ved at gaa imod denne Bevilling, ikke umuliggør Mødets Afholdelse. Det ved vi jo alle.

Jeg gentager altsaa: Vi ser fra vor Side med den største Sympati paa nordisk Samarbejde og har altid gjort det, men gaar blot mod Bevillinger af denne Art. Jeg anbefaler at stemme imod Bevillingen her og for det af de tre Partier stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (C. O. Pedersen): Jeg synes ikke, at de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Pitzner nu fremsatte, er helt konsekvente. Man kan naturligvis stryge alle saadanne Bevillinger, men der er her et Værtskabsforhold, som det ærede Medlem lægger for lidt Vægt paa. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem skulde tale ud af sit Hjertes Overbevisning, kunde det godt være, at han vilde være en mere gæstfri Vært, end han i Øjeblikket gav det Udseende af.

I Anledning af de Bemærkninger, der er fremsat overfor Ministerens Tale, vil jeg gerne udtale, at jeg synes, det var ganske de samme Grunde, Ministeren fremførte her, som vi har hørt i Udvalget; jeg kan ikke se, der var nogen Forskel, og jeg kan heller ikke se, at man ikke fra vor Side bruger Kniven akkurat lige saa godt her, som den er brugt overfor den omtalte Bevilling til Veterinærmødet i Oslo. For Juristmødets Vedkommende drejer det sig om en Nedsættelse af Bevillingen fra 10 000 Kr. til 7 000 Kr., medens det for Veterinærmødets Vedkommende drejer sig om en Nedsættelse fra 7 000 Kr. til ca. 5 000 Kr. Det er jo nogenlunde det samme, og det forekommer mig, at naar det ærede Medlem Hr. Hauge kan være med til at bevilge Penge til en Rejse ud af Landet, saa maa han ogsaa kunne være med til det, naar Danmark for en Gangs Skyld skal være Vært.

Det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen anmodede om, at det her stillede Ændringsforslag maatte blive taget tilbage, og at der maatte blive optaget Forhandlinger paa ny. Efter den nu førte Forhandling gør jeg mig

dog ikke meget Haab om, at en saadan fornyet Forhandling kan føre til et Resultat. Det ærede Medlem Hr. Hauge appellerede gentagende til de Konservative, men jeg ved ikke, om det ærede Medlems Udtalelser skal opfattes saaledes, at Socialdemokratiet, hvis man fra konservativ Side kunde være med i en saadan fornyet Forhandling — maaske om et andet Beløb — ogsaa kunde tænke sig at være med i disse Forhandlinger. Det er naturligvis noget, der maatte overvejes, hvis der kunde skabes Enighed om det her i Rigsdagen, men jeg ved, som sagt, ikke, om det ærede Medlems Ord skal opfattes paa denne Maade, og derfor vil jeg gerne have en fornyet Forklaring af det ærede Medlem.

Pitzner: Jeg vil sige til den ærede Ordfører (C. O. Pedersen), at ogsaa jeg gerne vil være gæstfri. Jeg tror nok, jeg har Lov til at sige, at den Organisation, jeg staar i Spidsen for, og som var Vært for sine nordiske Fagfæller i 1919 — var det vistnok — var gæstfri mod sine Gæster udefra. Vi var oven i Købet saa gæstfrie, at vi havde det høje Ministerium som Gæster. Det var under en meget mager Periode, hvad Fødemidlerne angik, og de var meget tilfredse med den Fæst, vi gav for dem; de var højst forbavsede over, at vi kunde gøre det saa godt. Vi vil gerne være gæstfri, men helst for vor egen Regning, vi vil helst betale selv, naar vi har Gæster, og ikke lade Staten betale.

Hauge: Den ærede Ordfører gjorde en Bemærkning om, at naar Socialdemokraterne havde kunnet tiltræde Forslaget om at bevilge et Beløb paa 7 000 Kr. til Veterinærmødet i Oslo, maatte vi ogsaa kunne gaa med til denne Bevilling til Juristerne. Jeg røber neppe nogen Hemmelighed, der ikke tør røbes, naar jeg oplyser, at vi var meget betænkelige ved Bevillingen til Veterinærerne, og under Diskussionen om denne og andre tilsvarende Bevillinger gav vi Udtryk for Ønsket om at faa en mere ensartet Behandling af saadanne Bevillinger. Det har igen ført til, at Statsministeren har ladet udgaa en Skrivelse til samtlige Ministerier, for at man kunde faa en saadan nogenlunde ensartet Behandling. Dertil kom, at alle i Finansudvalget udenfor Socialdemokraterne mente, at dette Veterinærmøde i Oslo var et videnskabeligt Møde, og at man vanskeligt kunde gaa mod Bevillingen, naar Ordningen blev, at Ministeriet fik den afgørende Indflydelse paa, hvem der skulde repræsentere Danmark. Ministeriet har jo ikke nogen som helst Indflydelse paa Juristmødet, det er